

| ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΛΙΓΑΙΟΥ |

Σαιέππρ σε μαύρο-άσπρο

Η ΣΚΗΝΗ του θεάτρου είναι ντυμένη μαύρη από την οροφή μέχρι το δάπεδο και οι έξι έως οκτώ πιθοποιοί που εμφανίζονται πρώτοι είναι κι αυτοί ντυμένοι στα μαύρα, κρατώντας ο καθένας από ένα βιασσινί βελούδινο σακούλι.

Το περιεχόμενό του είναι κάτι μικρά χαρτάκια που το καθένα γράφει το όνομα του κάθε πιθοποιού και το ρόλο που θα παιχει εκείνη τη βραδιά.

Οι θεατές τραβάνε έναν κλήρο και οι ρόλοι καθορίζονται: ποιος θα παιχει το Ρωμαίο, την Ιουλιέττα, το Μερκούτιο, τον Πετρούκιο, την γκουβέρνατα, τους Μοντέκους, τους Καπουλέτους.

Στη μέση της σκηνής υπάρχει η γκαρνταρόμπα με λευκά ρούχα, με τα οποία ο καθένας μεταμφίεζεται στο ρόλο του, ανεξαρτήτως πλικίος ή φύλου.

Η Ιουλιέττα είναι μια μοντέρνα χαρτωμένη κοπέλα με κοντά μαλλιά, πολύ ερωτευμένη με το Ρωμαίο της, κι αυτός, αθεράπευτα ρομαντικός, θυσιάζεται για τον έρωτό της στην αντιερωτική εποχή του 21ου αιώνα.

Ο θίσσος του Aquilla Company Theatre της Νέας Υόρκης παρουσίασε στη Σύρο, στη διάρκεια του Φεστιβάλ Αιγαίου, μια πράγματι πρωτοποριακή παράσταση, εξαιρετικά ασβαρή, εντελώς λιτή, καθόλου πολυέξοδη, με οπόριο το κείμενο του Σαιέππρ.

Το κεφάλαιο αυτού του θίσσου είναι το ταλέντο των πιθοποιών, η θεατρική τους ποιδεία και οι πρωτότυπες ιδέες τους, χωρίς την πρόθεση να εντυπωσιάσουν τους θεατές, αλλά να τους παρουσιάσουν ένα έργο κλασικό με μια νέα μασά.

Μπράβο τους και μακάρι να έπαιρναν τέτοια παραδείγματα και οι δικοί μας, που μόνο στον εντυπωσιασμό έχουν το μυαλό τους και στη διαστρέβλωση των κλασικών κειμένων, που στις μέρες μας την ονομάζουν δισκευή(!). /SID-2385431/

E.M.